

TĀŠĀ½KĀ•Ā½IVOT VE ĀĀETĀ~ĀŠHELNĀ•KU...

NedĀle, 16 bĀ™ezen 2014

Ahoj Kudlanko, nĀjakou dobu uĀ¾ chodím na tenhle web proĀítat pĀ™íbĀhy ostatních, a teĀ• doufám, Ā¾e i mnĀ se podař názorĀm druhých - podívat se na svĀj problém z jiného úhlu. Je mi 30 a mám o nĀco starš;ho pĀ™ítele, milence, dalo by se Ā™íct.

Známe se delš; dobu, a scházíme se tĀ™i Ā™vtřĀ roku. MĀla jsem tehdy vztah, který uĀ¾ dlouho nefungoval a byl oboustrannĀ ukonĀen. Asi tĀ™i mĀsíce se mi tyhle dva vztahy pĀ™ekřývaly, hrdá na to nejsem. ZpoĀátku jsem byla zakoukaná, ale Āasem se poĀ™ádnĀ zamilovala. PĀ™ítel (Ā™íkejme mu tĀ™eba Jarda) má Ā¾enu a dvĀti (7 a si pĀ™ed dvĀma lety naš;la pĀ™ítelkyni, Jardovi to Ā™ekla pĀ™ed rokem. Jarda z toho byl nejprve š;patný, ale delš; dobu mu bylo jasné, Ā¾e nĀco není doma v poĀ™ádku a kdyĀ¾ pak zjistil, Ā¾e to Ā¾ena myslí s pĀ™ítelkyní v se s tím, dle jeho slov, smĀ™il a Ā™ekl si, Ā¾e ješ; tĀ nĀjakých tĀch deset let poĀkĀ, aĀ¾ dĀti budou dospĀlé, a p ManĀelka s pĀ™ítelkyní si teĀ• i poĀ™ídily byt, ve kterém chtĀjí pak spolu bydlet. PĀvodní plán byl zachovat rodinu s tím, si bude v osobním ĀivotĀ dĀlat, co chce. Ze zaĀátku, to jsme spolu ješ; nic nemĀli, jsem mu ten pĀ™íbĀh vĀ™it, Ā™íkala jsem si, to známe, manĀelka mi nerozumí a ješ; tĀ k tomu je na Ā¾eny, ale ukázalo se, Ā¾e je to pr loni na jaĀ™e jsme se zaĀali scházet, od nĀj hned velká láska a vyznání, já byla zdrĀenlivĀjš;í, ale vĀ™ila jsem a brzy se zamilovala také. K niĀemu jsem ho netlaĀila, tedy z poĀátku. Naopak jsem mu Ā™íkala, Ā¾e pokud se svojí situ chce nĀco dĀlat (coĀ¾ údajnĀ chtĀl, sama bych o tom ani nezaĀínala), tak kvĀli sobĀ, ne kvĀli mnĀ. Sám mi tvrdil, Ā¾e myslel, Ā¾e tĀch pár let nĀjak pĀ™eklepe, ale kdyĀ¾ poznal, jak mu mĀ¾e být s nĀkým zas hezky, tak uĀ¾ bez toho být PostupnĀ, jak jsem se zamilovávala a zaĀala tuš;it prĀš;vih, jsem mu Ā™ekla, Ā¾e pokud o ten vztah stojíme, Ā¾e tĀĀko mĀ¾e probíhat tak jak doposud, to jest scházení se tak, aby nikdo nevĀdĀl (manĀelka tedy ví a nevdĀjí to Jarda plní rodinné povinnosti), Ā¾e do budoucna bych chtĀla "normální" vztah. Jarda mi Ā™ekl, Ā¾e zmĀny udĀlat potĀ chce, ale hlavnĀ na novou situaci musí doma pĀ™ipravit dĀti, on i Ā¾ena doposud vycházejí spolu dobĀ™e, na vš;em domluví atd., taky Ā¾e si chce najít byt, kam se postupnĀ odstĀhuje, ale Ā¾e to nejde kvĀli dĀtem hned, ale postupnĀ. To vš;e bylo na konci loĀškého léta. NĀjakou dobu jsem to tedy brala, jak to je, Jarda si na mĀ udĀlal dost Āasu, vĀ jsem mu a brala vĀci tak, jak Ā™íkal. Ale zaĀalo mi vadit, Ā¾e o nás nikdo, kromĀ pár mých kamarádek a jeho Ā¾eny neví, kvĀli rodinným aktivitám jsou vš;echny víkendy zablokované (jednou jsou to narozeniny, podruhé je potĀeba koupit batoh, pak zas hory, tchyniny narozeniny, tak se pojedje k babiĀce atd.), coĀ¾ je opĀt spojené s tím, Ā¾e ten vztah není "legalizovaný", jinak by š;lo samozĀ™ejmĀ vš;e pĀ™eorganizovat jinak a tĀ™eba Āasem i nĀco dĀlat společnĀ samozĀ™ejmĀ, Āím víc mi ta situace vadí, tím víc prudím, tím míĀ je Jarda ze mĀ nadš;ený a Āím víc ho opouš; první zamilovanost, tím míĀ Āasu a pohodlí je ochoten mi vĀnovat, coĀ¾ je zaĀarovaný kruh. On i jeho manĀelka mají Āas nĀroĀnou práci, ale i tak se dĀ™íve snaĀil hodnĀ aktivit pĀ™izpĀsobil tak, abychom se aspoĀ na chvíli vidĀli. Mj. poslední dobou se vídáme snad jednou nebo dvakrát týdnĀ, kdy veĀer po práci pĀ™ijede, odpadne a ráno zase honem do práce (dĀláme spolu, takĀ¾e vím, Ā¾e je bohuĀel workoholik a to se také dost zhorš;ilo). Ptala jsem se ho, jestli by se k ĀenĀ chtĀl vrátit, myš;leno milenecky, kdyby ona mĀla zájem, prý ne, ale myslím, Ā¾e by to urĀitĀ pro zachování rodiny udĀlal, kdo ví, jestli ji ješ; stále nemiluje, pĀ™ece jen on se s ní rozcházet nechĀl. A tak by mne zajímal vĀš názor na následující: Má cenu Āekat, Ā¾e se u nĀj nĀco zmĀní? Sám mi Ā™ekl, Ā¾e si myslel, Ā¾e vš;e ty zmĀny pĀjdou rychleji, Ā¾e sice dĀti uĀ¾ o mnĀ vĀdí (o ĀemĀ pochybuju, bylo by to dost divné, ale kdo ví), ale Ā¾e bude moct odstĀhovat. ĀíkĀ, Ā¾e ví, Ā¾e to takhle dĀl nejde, já se trápím, tvrdí, Ā¾e i on, a tak je to s námi jak na houpač; jednou skvĀlé, podruhé na nic a tĀch chvíli na nic rapidnĀ pĀ™ibývá a na ty skvĀlé a spojené s hezkými záĀitky prostĀ r Āas. Tahle naš; situace se stala pomalu naš;im jediným tématem. Doš;lo to tak daleko, Ā¾e se pomalu stále bavíme o tom, jestli to tedy má vĀbec smysl spolu zĀstávat, jestli nám to obĀma spíš; neubliĀuje. Nevím, jestli mu mám vĀ™it, Ā¾e s tou situací chce ješ; tĀ nĀco dĀlat, byĀ v nĀjaké neurĀité budoucnosti nebo j taková ta klasika, Ā¾e po prvotním nadš;ení zjistil, Ā¾e pĀ™ece jen by vš;echno bylo moc komplikované na to, aby se mu do toho chtĀlo a scházet se dvakrát týdně, proĀe, kdyĀ¾ je Āas, ale jinak nic? Mám obavu, abych se v tom neplácala ješ; rok dva, on si nevyĀ™eš;il svoje vĀci, ale naopak elegantnĀ nepĀ™eplachtit k nĀjaké nové, t vš;im neotrávené sleĀnĀ nebo paní. A milion dalš;ích obav. Jen podotýkám, Ā¾e je to Āestný a férový ĀlovĀk i proto neví co dĀlat, protoĀ¾e tak jako tak se nezavĀĀí vš;em. Nechci ho brát dĀtem, já bych byla úplnĀ nejspokojenĀjš;í, kdybychom vš;ichni mohli Āít společnĀ vĀetnĀ jeho Ā¾eny a její pĀ™ítelkynĀ, v jedné v spokojené domácnosti, ale to je utopie, to se asi dĀje jen ve filmech. Tak. A teĀ• bych vám vš;em chtĀla podĀkovat, Ā¾e jste mĀj román doĀetli do konce a díky za vš;echny vaš;e následující rady; i kdyĀ¾ je mi jasné, Ā¾e se mi asi vš;echny líbit nebudou... MAGDA o d p o v Ā Ā: Milá Magdo, samozĀ™ejmĀ, Ā¾e ti po dalš;ích ĀtenĀ™ek a ĀtenĀ™Ā, ale teĀ• jen pár Ā™ádek ode mne. Tak zaprvĀ: Jestli chceš; vĀš; opravdu hodit do kopru, tak se s ním neustále o tom bav, rozeběř to, "rozĀ™íkávejte si to", promlouvejte si o tom, Ā™eš;te to... prostĀ neustále ho tím otravuj. To je opravdu to pravé oĀ™echové, Āím chlapa ulovíš;. KdyĀ¾ ví, sotva pĀ™ijde, tak se bude jen debatovat a debatovat, pak ješ; tĀ pĀ™ed odchodem nĀjaké to š;up-š;up-š;up-š;up, aby se neĀ™eklo, bĀhem toho povídání obĀas uroĀí i semotamo slziĀky, tvaĀ™ se pĀ™evĀnĀ nonstop jak "svatĀ_Dala_nevĀdĀla_komu"... ProstĀ otravuj ho nakvadrát... Ano, protoĀ¾e kvĀli tomu pĀ™eci za tebou chodí, Ā¾e?

jsi na nejlepší cestě, aby ti jednou řekl: "Má drahá, tohle opravdu nemá cenu, nebudu ti bránit v rozletu, najdi si jiného, lepšího, volnějšího a - máj se hezky..." A bude mytec. No, pokud to tak chceš, jak říkám, pokračuj ve svém dosavadním jednání. Z druhého: Uváždom si, má drahá, že pokud je chlap někde tak nespokojen, že jde jinam, tak tam "jinde" chce spokojen být. Proto se fofrem sama rozhodni, jestli ti opravdu jde o nějak pro tvůj budoucí život. Jestli chceš chlapa, pro kterého bude vždy velmi důležitá jeho první rodinka - tedy jeho dvůr (musíš ho brát i s tím, že v něm bude mít citové i finanční závazky. A nebude ti smět vadit, že kdy mu tě jednou v noci jeho dcera zavolá: "Tatí, já tě děsně potěbuj...", tak že vstane a za svým dítětem půjde a bude se snažit situaci změnit. A to třeba dejme tomu i ve tvé dceři). Dále si uváždom, že tohle všechno nejspíš nebude vyřešené hned teď, že to je nějakou dobu - a spíš delší - bude trvat. A že pokud chceš tohoto chlapa "urvat" pro sebe, tak se s tebou a u tebe musí cítit hezky, příjemně, spokojeně. Protože - pokud se příjemně cítit nebude, tak buď se vrátí domů, do celibátu, nebo si najde jinou, která mu ten příjemný pocit dá. Ty bys přeci taky nechodila někde, kde by tě čekalo jen to, co jeho u tebe... Chápeš? x x x Ano, je to hodně slovně, že on už není sám, ale vždy bude mít své děti. A pokud bys ty chtěla mít nějaké to dítě, pak s musela snést, vydržet, strpět - že pokud je to jen trošku hodnej chlap, že na ty své první nezanevím. A že to "vše" by se muselo už do budoucna dít o jeho práci i finance. Pokud tohle vezmeš, pokud to uznáš; a slíbíš; si, že mu nikdy nebudeš; v tomto nic vyřítat, pak má smysl do toho "jít". Jinak ti fakt doporučuju, abys si fofrem začala hledat jiného. A věř mi, že bys ho určitě našla - třeba ne hned, ne zejména jednou určitě. Musíš; poříkat s tím, že abyste byli šťastni ve dvou, musíte být šťastni i každý sebe.... chápeš? Držím moc palce, daniela